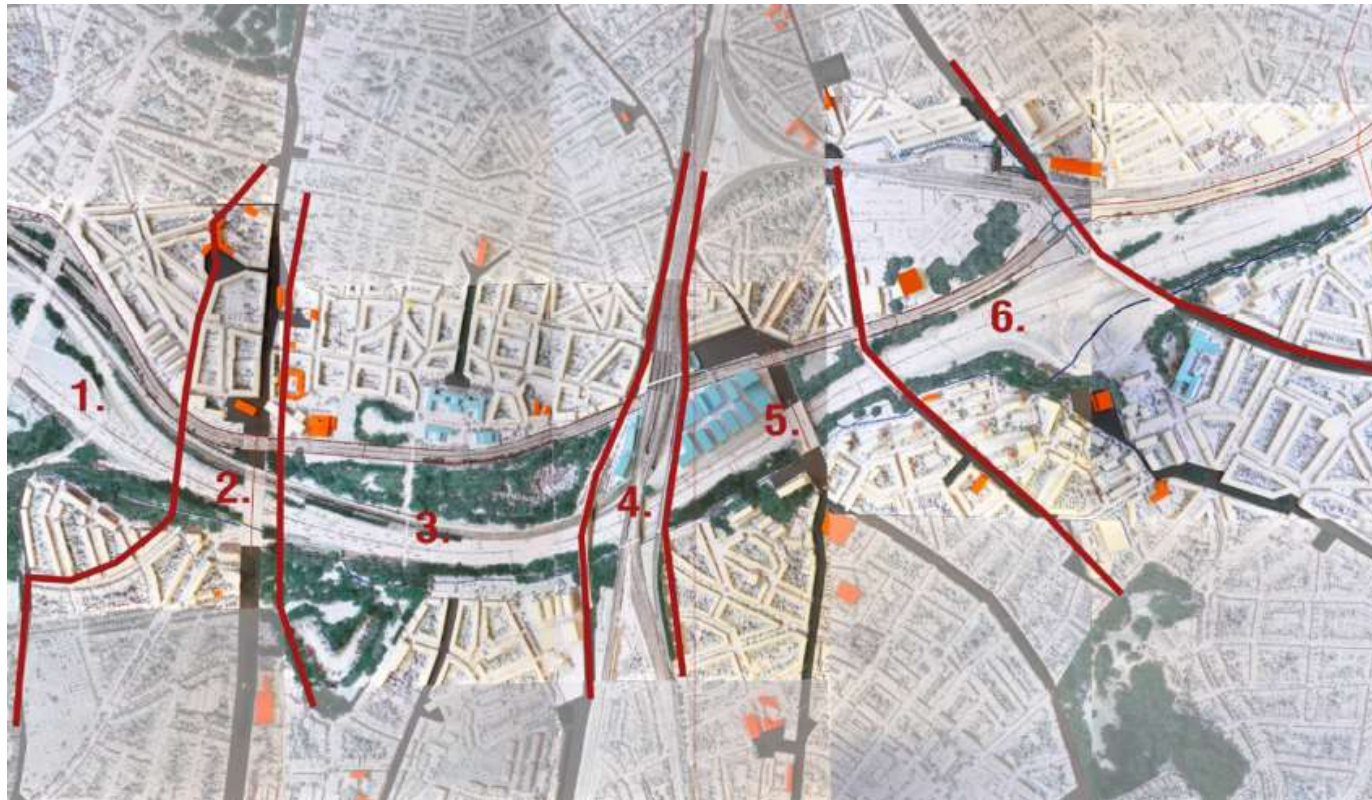

Dromen vangen tijdens Ringdag II

Reis naar de toekomst op 7 december 2017

 over de ring
zuidoost

Het segment Zuidoost

1: Parkknooppunt

2045

Het is 7 december 2045 om 15.00. Ik sta aan de mond van tunnel E19 richting stad.

Het is hier overkapt en we komen met een zelfrijdende wagen een parking binnen van waaruit we onze weg verderzetten richting stad met openbaar vervoer of velo's. Het is een station waar de wagens gestald worden voor mensen die naar een plaats moeten waar de trein niet komt of meer comfort willen.

Er wordt hier opgestapt op snelle trams richting centrum.

Ik zie veel groen, gebouwen met groen aan de gevels en daken, een gebouw of parking die kan omgevormd worden naar gelang de functie verandert in de tijd. Gebouwd met ecologische materialen.

In 2017 was het lawaaiërig en vol fijn stof.

2045

Het is hier stil met vogelgeluiden en spelende kinderen.

Er wordt hier gewandeld, gefietst en gezwommen.

Ik zie veel bomen, struiken en grasland met rustbanken.

In 2017 was het druk en veel lawaai.

Met mijn drone vlieg ik naar de stad die autovrij is.

Ik zie een rood fietslint door heel de stad.

2045

Het is 7 december 2045 om 15.00. Ik sta aan de futuristische stadspoort van Antwerpen.

Het is hier warm en we zien een zwembijver met waterpartijen. Een futuristische flexibele woonplek voor klimaatvluchtelingen is ontstaan. Ondergronds bevindt zich een grote mobiliteitskruising waar mensen overstappen van interregionaal naar lokaal transport en werkshuttles. De werkweek is niet meer van maandag tot vrijdag van 9.00 tot 17.00. Mensen ontmoeten elkaar om productief of creatief te zijn wanneer dat nodig is.

Ik zie heel veel bijen. Er is een internationaal kweekprogramma en Antwerpen speelt een voortrekkersrol. Er werden bijen geplaatst en een overvloed aan voedsel voor hen is beschikbaar aan Den Brandt, het Nachtegalenpark... In het park is ook een school waar kinderen een echte ouderwetse bosloop houden.

Met mijn drone vlieg ik naar de mooie gebouwen rond het Pulhof en binnen de Singel waar de tijd helemaal terug naar 1920 gaat.

2045

Het is 7 december 2045 om 15.00. Ik sta aan de vroegere ingang van de Craeybeckxtunnel.

Het is hier stil. In de verte zien we de zeppelins goederen uitladen in de ondergrondse opslagplaats. Rond ons wordt gepicknickt in de boomgaard. Roger staat op zijn ladder om rijpe kokosnoten uit de palmbomen te plukken.

Er komt hier nu veel volk, uit het logistiek centrum, om 's middags te lunchen en jiven in het boomhutdanscafé. Door de vernieuwde goede fietsverbinding is deze plek goed bereikbaar met fiets en elektrische steps.

Ik zie volkstuinen, mensen sporten en spelen, een verjaardagsfeestje. In de verte loopt de lokale herder Alfons met zijn schapen om de graslanden van Ringland af te grazen.

In 2017 was het een verloren uithoek van het park, waar vuile dampen uit de luchtkokers naar buiten kwamen.

Met de zeppelin vlieg ik naar Berchem station voor mijn tandartsafpraak.

2045

Het is 7 december 2045 om 15.00. Ik sta in het amfitheater van Berchem, een hypermodern ontwerp (à la Chicago) waar evenementen en concerten kunnen plaatsvinden. Het amfitheater is omringd door groen. Het is er stil, maar het is een 'cultureel' park, in contrast met de vrije natuur van de Wolvenberg. De natuur wordt via technologie en menselijke installaties nagebootst.

In 2017 was het kluwen van beton, auto's, verloren groene ruimte, lawaai, luchtvervuiling, geen plek voor fietsen, voetgangers of dieren.

2045

Het is 7 december 2045 om 15.00. Ik sta aan het Middelheim.

Het is hier deels overkapt. Er zijn hier open ruimtes waar mensen picknicken. Er is ook een speakers corner waar mensen iets komen vertellen en waar een groepje mensen in het gras zitten te luisteren. Er zijn ook meer aangelegde ruimtes: wandelpaden, fietspaden met bomen. Er is ook een loop/jogpad.

In 2017 was het hier helemaal open, meer koel en kaal.

Met mijn drone vlieg ik naar Berchem kerk waar een gezellig woon- en winkelplein is met laagbouwwoningen en winkelkramen.

2045

Het is 7 december 2045 om 15.00. Ik sta in het Middelheimpark.

Het is hier rustig en ik kijk naar veel mensen rondom een soort voetbalstadion dat boven een groot transferium en parking is gebouwd.

Er wordt hier verzameld, gewacht, mensen komen van onder de grond boven op het plein in het park.

Ik zie een stadion, een Olympisch zwembad met bovengronds alleen geruisloze aansluitingen op monorail, die verdwijnt tussen de kruinen van de bomen en paden.

In 2017 was het hier druk en niet toegankelijk te voet.

Met mijn drone vlieg ik naar Berchem station.

Ik zie eerst een aangelegd park en wandel of vlieg over de Grote Steenweg, die gereduceerd is tot een bovengrondse openbaar vervoer verbinding of afgeleide daarvan.

2045

Het is 7 december 2045 om 15.00. Ik sta in het Craeybeckxpark.

Het is hier een groot groen park met fiets- en tramverbinding naar UZ Edegem. Er zijn kinderen aan het spelen, de natuur aan 't ontdekken in de kinderboerderij. De Generaal Lemanstraat is een groene boulevard, want de E19 mondt er niet meer uit, met leuke lokale commerce.

Er wordt hier in de zomer gezonnebaad, gepetanquet, gebarbecued, in het water gespeeld...

Ik zie blijе kinderen, ontspannen ouders, gezonde en gelukkige ouden van dagen.

In 2017 was het hier een verkeersriool, met eilandjes onbereikbaar groen.

Met mijn drone vlieg ik naar het Brilschanspark.

Ik zie daar Kris staan...

2045

Het is 7 december 2045 om 15.00. Ik sta op het overkapte parkknooppunt.

Het is hier heerlijk toeven: Middelheimpark is uitgebreid met een golvend heuvellandschap met daarin grote waterpartijen, een roeivijver, drijvende podia met daarop musea, bibliotheken, drijven restaurants, beeldenpark, dieren...

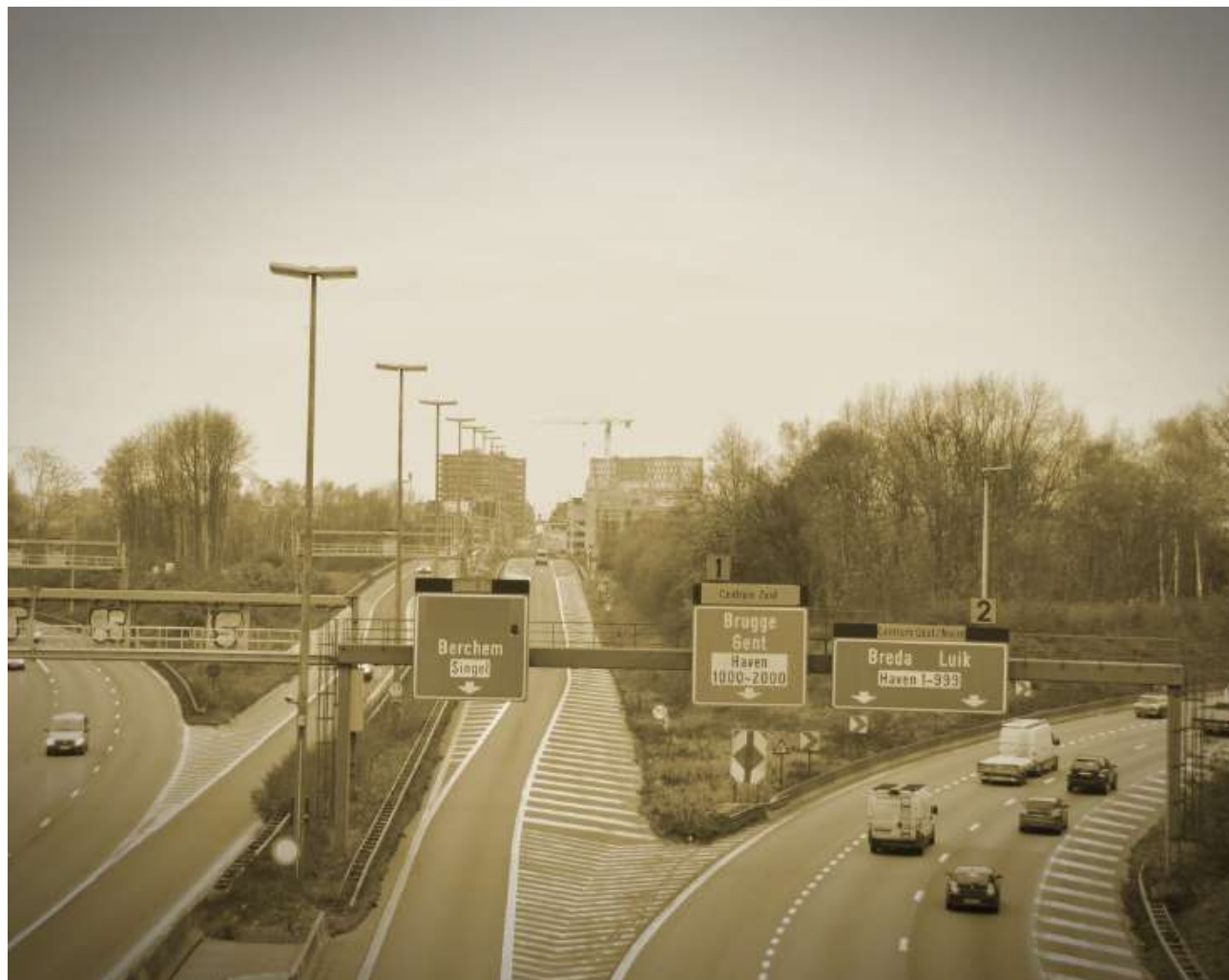
Er wordt hier gewandeld, gefietst, gesport, van cultuur genoten, beelden of een openluchtfilm bekeken...

Ik zie groen, bloemen, water, dieren, mensen.

In 2017 was het hier één van de zwartste gaten op de ring.

Met mijn drone vlieg ik naar de grote groene boulevard.

Ik zie een singeltram en veel groen.

2: Groen plein met grote groene
laan

2045

Het is 7 december 2045 om 15.00. Ik sta op het voetpad met zicht op de kerk.

Het is hier een dynamische buurt met veel soorten vervoersmiddelen: metro's naar en van het centrum, fietsers op een breed fietspad, zelfrijdende auto's. Het stuk van de ring is (deels) overkapt, met daarop bomen, sportgelegenheden en bedrijfsgebouwen. In het midden van de weg staan er bomen. Rond de kerk zijn er scholen, cafés, winkels...

In 2017 was het een chaotisch verkeersknooppunt met verkeerslawaaai.

Er wordt hier veel stilgestaan en weinig gefietst.

Met mij drone vlieg ik naar het centrum rond de kerk.

Ik zie een gezellige stadsplaats met cafés, winkels, restaurants...

2045

Het is 7 december 2045 om 15.00. Ik sta op het plein aan de kerk, of wat vroeger als kerk gebruikt werd. Nu is dit een overdekte permanente marktplaats.

Het is hier ook veel drukker dan vroeger, nu het een knooppunt geworden is voor openbaar vervoer naar, van en rond de stad. Hierdoor is dit een levendig plein geworden waar mensen afspreken en mekaar ontmoeten. Het lawaai komt van de interactie tussen mensen en niet meer van auto's zoals in 2017.

2045

Hier ligt de ingang van het groot recreatiecentrum Wolvenberg (links over Berchem kerk).

Er wordt hier gezwommen, gedoken en er zijn glijbanen, waterpartijen, een competitiezwembad (binnen- en buitenzwembaden) en een kinderwaterparadijs.

In 2017 lag hier de Grote Steenweg.

2045

Deze 'vrijheidsboom' heeft intussen het gezelschap gekregen van een klein leger jonge beuken, die hier gekweekt worden om verder te worden aangeplant in de stad. Daartussen zijn zones klimop aangeplant: ze worden overal in de stad langs gevels en straten geplant, zodat er groene corridors zijn ontstaan i.p.v. betonnen.

2045

Het is 7 december 2045 om 15.00. Ik sta op het plein wat vroeger de brug aan Berchem kerk was.

Het is hier gezellig druk door schoolgaande kinderen en keuvelende ouders op bankjes in de schaduw van mooie grote bomen.

Er wordt hier gekomen en gegaan om kinderen op school af te zetten of in het weekend of andere momenten aan de overkant vertoeven in de kinderboerderij of bijhorende samentuinen.

Ik zie richting de Schelde een grote school en sportvelden met op de verkeersknoop E19 – ring een stadion dat gebruikt wordt voor alle soorten sporten en evenementen.

In 2017 was het een hels lawaai en verkeerskluwen, met slechte lucht.

Met mijn drone vlieg ik naar Berchem station over het natuurpark Wolvenberg.

Ik zie kinderen en volwassenen genieten van wilde natuur met veel reliëf en waterpartijen, waar alles kan en alles mag. In de zomer barbecueën. In de herfst fruit plukken van de vele fruitbomen. In de winter sneeuwpret van de heuvels.

2045

Het is 7 december 2045 om 15.00. Ik sta in de wilde natuur en zie rond mij een overvloed aan kleuren en natuurlijke, inheemse en uitheemse struiken en bomen.

Het is hier aangenaam stil, op de vogels en de spelende kinderen na. Mensen van allerlei origine en leeftijd, met of zonder rollator. Mensen tuinieren in tuintjes terwijl de kinderen een avontuurlijk bos ontdekken. Burgers snoepen van de openbare bessenstruiken, vrijwilligers verzorgen de stadsboomgaard. De rivier en aanwezige poelen geven verkoeling en creëren de ervaring om ver weg van de stad te zijn. Historische waarden zijn bewaard gebleven, van de Brialmontgordel en volkstuinten. Voor wonen is er geen plaats.

Er ligt een kleine vervoersas op het dak van de ring, waardoor de groen zone tot in de wijken loopt en tegelijk is er een groene verbinding voor dieren en mensen over de overkapte ring.

2045

Het is 7 december 2045 om 15.00. Ik sta op de Grote Steenweg, niet ver van waar de vroegere ring lag.

Het is hier vrij rustig. Een enkel voertuig glijdt nog over de weg en verdwijnt in de parking onder het futuristisch poortgebouw aan de Generaal Lemanstraat. Ook de nieuwe fluistertram stopt hier en dropt de randbewoners aan de kerk van Berchem.

Er wordt hier nu rustig gekuierd op de Grote Steenweg richting stad. De straat is een smeltkroes van culturen, de geuren prikkelen en ontspannen.

Ik zie winkels en restaurantjes en ik krijg volop inspiratie voor mijn kookkunsten deze avond. Het zonnetje beweegt langzaam en zakt achter de kerktoren.

In 2017 was het hier een verschrikkelijk druk punt waar auto's en fietsers zich verdrongen in het kruisen van de lawaaierige ring. Als het verkeer tenminste niet stilstond.

Met mijn drone vlieg ik naar het park, nog even genieten van het geluid en de wateren.

Ik zie kuierende mensen en spelende kinderen en sla een praatje met een schoffelende volkstuinier.

3: Groene long

2045

Het is 7 december 2045 om 15.00. Ik sta in het Brialmontpark.

Het is hier een groen en uniek natuurdomein waar de natuur zijn gang kan gaan. Het heuvelachtige domein (Park van Eden in Wilrijk in het groot) is de perfecte uitlaatklep.

Er wordt hier gesport, uitgerust, genoten van de rust, maar ook getuinierd en kinderen gaan op avonturentocht.

Ik zie een gevarieerde biotoop, her en der wat dieren die in het wilde domein hun weg wel vinden. Er zijn grote lokalen voor de jeugdbeweging die met haar terrein meteen in het groen zit. Er is een kinderboerderij/-tuin waar kinderen kennismaken met dieren en experimenteren in hun eerste moestuin. Kennis die ze later kunnen inzetten als ze in het grote samentuinencomplex van 't stad hun eigen groenten kweken en ruilen.

In 2017 was het hier relatief groen, maar door het denderende ringlawaaï niet aangenaam vertoeven en erg ongezond.

Met mijn drone vlieg ik naar zone 2, waar een scholencomplex aanwezig is. De studenten uit dit complex maken duchtig gebruik van het nabij gelegen openbaar vervoer.

2045

Het is 7 december 2045 om 15.00. Ik sta aan de Singel.

Er is hier druk tramverkeer door het park.

Ik zie een mooie woonwijk in het groen, met scholen, sportterreinen...

Ik zie woontorens met groene vingers naar het park.

In 2017 war er veel verkeer op 2 keer 2 rijstroken.

2045

Het is 7 december 2045 om 15.00. Ik sta op de Hellingen van de Heerlijkheid van Zurenborg.

Het is hier een wijngaard annex proeverij. Er worden hier druiven verbouwd en wijn gemaakt. Vandaag stellen zij, naar jaarlijkse gewoonte, u vol trots de Chateau Brialmont van 2045 voor. Zoals u weet, is bij de aanleg van Ringland de zone tussen Borgerhout en Wolvenberg opgehoogd. Dankzij de voorzienigheid van de Ringbouwers werd de aangevoerde grond speciaal samengesteld zodat een unieke terroir is ontstaan. Deze bleek de ideale voedingsbodem voor de Chardonnay- en de Merlotdruif. I.s.m. wijnhandel De Heerlyckheid werd dan de wijngaard de Heerlijkheid van Zurenborg aangeplant op de zuidgerichte flanken van Ringland. Sinds een twintigtal jaar produceren we hier een witte en rode wijn die, ook door de opwarming van het klimaat, jaar na jaar verbeterd en verrijkt werden en ondertussen al enkele internationale medailles hebben behaald.

Ik zie een grote massa die de nieuwe wijn komt proeven en vieren. De Chateau Brialmont van dit jaar laat zich weer uitstekend drinken. Op dit heerlijke wijnfeest schenken we uiteraard groots enkele vaten aan de enthousiastelingen die van Ringland een succesverhaal hebben gemaakt, uit naam van alle omwonenden.

In 2017 lag hier de ring.

2045

Het is hier nog niets veranderd tegenover 2017, behalve het lawaai is weg en de auto's ook. Er praten mensen die hun tuintjes hebben klaargemaakt voor de winter.

Er wordt hier in de zomer veel rondgelopen en er is veel drukte in de tuintjes.

Ik zie mensen die groenten komen halen om te koken.

In 2017 was er lawaai en fijn stof.

Met mijn drone vlieg ik naar de fietsparking waar ik mijn fiets neem.

Ik zie veel groen in de omgeving en daarachter de hoogbouw van de stad.

2045

Het is zondag. We weten even niet waar naartoe, dus denken we, “waarom het altijd zo ver van huis gaan zoeken? Laten we wat diertjes gaan spotten in de Wolvenberg.” Het contrast met de stad is gigantisch. Dieren lopen vrij rond achter invisible screens. Zoals bij Pokémon, komt er allerlei informatie over wat we zien. Met een druk op de knop, schuift er een aangename ligzetel onder mijn poep. “Hèhè, even rust!”

2045

Het is hier nu een park- en recreatiezone, te vergelijken met Park Spoor Noord, met verschillende stroken fietspad, zodat e-bikes (snelle fietsers en pakjesbezorgers) gescheiden zijn van de langzame fietsers.

2045

Het is 7 december 2045 om 15.00. Ik sta in het aaneengesloten park- en natuurgebied Brilschanspark-Wolvenberg.

Het is hier rustig met goede lucht. Er zijn leuke educatieve wandelleerpaden en een grote diversiteit aan planten en dieren.

Er wordt hier veel gewandeld, gerust en er wordt aan natuurbeheer gedaan. In de zomer kan ik hier genieten van een lekker ijsje.

Ik zie een grote groene long, die toelaat veel regenwater op te vangen. Ik kan hier vlot geraken, te voet, met de fiets of het openbaar vervoer, vb. via de tram langs de stadsboulevard. Honderden mensen genieten van de rustgevende oase.

In 2017 was het een versnipperd gebied met eilandjes van waardevolle natuur. En veel verloren ruimte, vb. langs de bermen.

2045

Het is 7 december 2045 om 15.00. Ik sta voor de beboste heuvels (heuvellandschap Brialmont) die nodig waren om te kunnen overkappen.

Het is hier droog en open en winderig omwille van de groene citymarkt.

Er wordt hier gesport, gespeeld, gemountainbiket. De heuvels zijn onderaan uitgehold zodat restactiviteiten droog kunnen gebeuren.

In de valleien zie ik mensen in hun volkstuintjes, water, klimtoestellen, glijbanen. Kanaaltjes met bruggetjes liggen tussen Wolvenberg en Brilschans. Daarnaast staan paalwoningen. Ik zie ook stromen.

In 2017 was dit het hoogste punt van de open ring.

2045

Het is 7 december 2045 om 15.00. Ik sta hier voor de Brilschansvijver, een restant van militaire domeinen?

Het is hier aangenaam vertoeven. De plas is een toevluchtsoord voor verschillende watervogels. Het verbindt met het natuurgebied Wolvenberg. Het is een stapsteen voor vogels die vliegen van Hoboken Polder naar en van Rivierenhof. Mensen kunnen hier wandelen en genieten van de natuur.

In 2017 was het ook een vijver, maar verwaarloosd en het waterpeil stond onder druk.

Er wordt hier een gebied samengevoegd met de Wolvenberg, dat in aanmerking komt als 'stadspark' van Berchem.

Ik zie een aangename buurt voor de appartementsbewoners in Berchem.

2045

Het is 7 december 2045 om 15.00. Ik sta op de plek waar vroeger de fietsbrug over de ring en de Singel was. De brug heeft plaats gemaakt voor een groene overkapping. De Wolvenberg, Brilschans en Middelheim zijn integraal met elkaar verbonden. Het park werd aangelegd in 2018 en is al mooi volgroeid. Water krijgt een prominente plek. “Eureka”, zeggen de watervogels. De Wolvenberg heeft zijn wilde, nonchalante look behouden. Het ideale studiegebied voor de universiteitsstudenten die hier op de campus Vredestraat dierkunde studeren.

2045

Het is 7 december 2045 om 15.00. Ik sta te mijmeren op de looptouwenbrug van het Brilschanspark, dat deel uitmaakt van het grote Brialmontbos.

Het is hier heerlijk rustig. Vogeltjes fluiten.

Er wordt hier nu veel gespeeld door kinderen en ouderen.

Ik zie een waterspeelplaats en relictten van de vroegere Lunette, toen Brilschans nog een deel was van de vroegere stadsomwalling. Het verleden wordt hier tot leven gewekt door re-enactment publieksevenementen.

In 2017 was het hier heel lawaaierig en ongezond door uitlaatgassen.

Met mijn drone vlieg ik naar het stationsplein.

4: Open lens

2045

Het is 7 december 2045 om 15.00. Ik sta aan Berchem station.

Het is hier een gezellige bedrijvigheid aan het grootste mobiliteitsknooppunt van Berchem. Treinen, bussen en trams rijden ondergronds en zijn verbonden aan een modern distributiecentrum, ook ondergronds t.h.v. de vroegere Post X. Bovengronds is hier een grote stadsboerderij. Goederen en etenswaren vertrekken hier stad inwaarts op een CO2- en geluidsneutrale manier. Het individueel gemotoriseerd vervoer stopt aan de Posthofbrug. Fietzers en wandelaars hebben zeeën van plek.

2045

Het is 7 december 2045 om 15.00. Ik sta op de Posthofbrug en de Rodeveldlaan.

Het is hier rustig. Hier rijden geen auto's meer. Er zijn overdekte en goed verlichte fietspaden: eentje voor doorgaand fietsverkeer met hoge snelheid en eentje voor plaatselijk fietsverkeer met trage fietsen.

De autoparking is weg en er staat een prachtige fietsparking.

De kantoren zijn verdwenen. Er zijn terug volkstuinen, samentuinen en een kinderboerderij.

Mensen verplaatsen zich op een loopband of op zwevende luchtkussens, want voetgangers werden gestimuleerd om meer te wandelen (cfr. elektrische fietsen).

Er heerst een gevoel van rust en veiligheid (minder pendelaars door tele- en thuiswerk).

Voetgangers kunnen door gebouwen wandelen (passages).

2045

Het is 7 december 2045 om 15.00. Ik sta aan de Arbeidersstaat.

Het is hier druk. De mensen komen uit de kantoren om hun kinderen te gaan halen. En ouders met kleine kinderen gaan naar binnen naar hun woonst. Kantoorruimtes worden omgevormd tot woningen en gemeenschappelijke ruimtes. De sporen zitten onder de grond en op de oude heuvel zitten er kippen en schapen.

Er wordt hier aan lokale landbouw gedaan en mensen delen hun ervaringen van cohousingprojecten

In 2017 was het er druk door het af- en aanrijden van de camions voor de werf van Ghelamco.

2045

Het is 7 december 2045 om 15.00. Ik sta op de daktuin van station Berchem.

Het zit hier en drink een koffietje met zicht op de groene omgeving rondom mij: ik wacht op mijn trein.

Er wordt hier een strategisch knooppunt gerealiseerd.

Ik zie hier alle nutsvoorzieningen, een cultureel centrum, het hoofdkantoor van De Lijn, het provinciehuis, maar ook een mobiliteitsknooppunt met pendelbussen en lightrail. Er is overal verticaal groen en er zijn banken om te verpozen. Er is een grote boom in het station. Een loop- en fietsersbrug over de groene Singel en rolbanden om er op en af te komen. Kunstzinnige architectuur en verlichting, geïnspireerd op de goede voorbeelden van expo '58. Een fontein op het stationsplein zorgt voor rust en verkoeling op een zomerse dag. Kinderen komen hier pootje baden en mensen van omliggende kantoren komen hier om hun broodje te kunnen eten.

In 2017 was het grijs, vies en lawaaierig.

2045

Het is 7 december 2045 om 15.00. Ik sta op de stationsramblas.

Het is hier een toffe buurt. De straat is weg, er zijn geen auto's en er staan allemaal nieuwe gebouwen.

In 2017 was het hier een duffe bedoening met een brede straat en veel parkings.

2045

Het is 7 december 2045 om 15.00. Ik sta op een fantastische wandelboulevard.

Het is hier een bruisende werkomgeving en stadsdeel. Het doet denken aan Lille Europe gemengd met het station Sants in Barcelona.

In 2017 was het hier een gevaarlijke plaats en zeer onaantrekkelijk.

Er wordt hier hard gereden en het waait hard. Er is ook veel lawaai van de auto's.

Met mijn drone vlieg ik naar Berchem station.

Ik zie een volledig nieuw station met een nieuwe overstap voor fietsers, trams, bussen en een directe verbinding met Deurne luchthaven.

2045

Het is 7 december 2045 om 15.00. Ik sta aan de Posthofbrug en ik kijk richting Mortsel.

Het is hier erg rustig. Er zijn veel kantoren en hoogbouw met kleine appartementen. Er zijn geen auto's meer, enkel openbaar vervoer.

Er wordt hier vergaderd in flex-vergaderruimtes die gehuurd kunnen worden. Er zijn veel banken waar uitgerust of vergaderd kan worden in de zomer.

Ik zie in de verte een groot modern stationsgebouw, wat een draaischijf is van openbaar vervoer.

In 2017 was het hier zeer druk met veel lawaai.

Met mijn drone vlieg ik naar het zuiden.

Ik zie een groot bos met daarin een grote dierentuin. De zoo van Antwerpen is naar hier verhuisd, zodat de dieren meer ruimte hebben.

5: Groen transferium van de
metropool

2045

Het is 7 december 2045 om 15.00. Ik sta op het Burgemeester Edgar Ryckaertsplein.

Het is hier een waterpark met overhelling van water dat vroeger in de Berchemse put stroomde aan de garage waar auto's voor het station parkeerden.

In 2017 was het een woestenij die veel geld kostte aan onderhoud.

2045

Het is 7 december 2045 om 15.00. Ik sta in de Saffierstraat.

Het is hier een rustige woonstraat met een vlotte en veilige fietsroute. Ik ga nog wat nieuwe inheemse planten kopen op de inheemse plantenkwekerij die mee door de stad wordt uitgebaat. Een succesverhaal, want Antwerpen was vorig jaar winnaar als Biodiversity Hoofdstad.

Ik zie een autoluwe, groene woonwijk waar 80% met de fiets rijdt.

In 2017 waren hier kasseien en stank.

Met mijn drone vlieg ik naar de sporenbundel.

Ik zie landbouwtorens tussen de sporen.

2045

Het is 7 december 2045 om 15.00. Ik sta op de Berchem hub. Ik kom net van de stille trein en neem straks het openbaar vervoer naar de stad.

Het is hier heerlijk vertoeven, dus ik blijf nog even hangen. Op het grote groene dak, uitkijkend over de groen zone, zoals ze het hier noemen, over toppen van bomen en groene daken, kijk ik en valt mijn frank: ik moet nog groenten halen in de samentuin. De man naast me in kostuum lacht, omdat ik zo plots opspring. "Ook te laat voor het avondeten? Ik werk hier", wijst, "naast mijn flat. Tijd zat dus." Ik wandel terug het station uit. De schemering valt, maar het nieuwe licht maakt het prettig. Langs de oude postblokken, die nu vol groen staan, pik ik nog snel een brood op van de warme bakker. Gebakken met tunnellucht, lees ik op de zak... Toch geweldig, dat warmterecuperatiesysteem. Daar verwarm ik mijn huis ook mee. Ik hoor mensen lachen. Zij zitten al aan de dis, op een terras. Een bandje speelt muziek en een koppel stapt met de sportzak uit de elektrische deeltaxi. Vroeger lag hier het gat, nu lopen hier mensen. Voor hen is deze zone alles wat ze kennen.

2045

Het is 7 december 2045 om 15.00. Ik sta op de Borsbeeksebrug. Ik ben net met de fiets via de groene Diksmuidelaan tot hier gefietst.

Het is hier rustig. Na een ernstig vliegtuigongeval in 2022 waarbij vele doden vielen, heeft men dan eindelijk toch besloten om het project 'vliegenplein' ernstig te nemen. Het fijn stof verminderde drastisch na sluiting van de luchthaven. Ik ben nu 70, maar ben nu wel blij dat ik werk gevonden heb in de buurt. Het derde project dat na Post X werd neergepoot is een mooi cultureel centrum geworden. Ik geef er danslessen aan de 4e leeftijd.

In 2017 was het hier één van de groenste stukken die ik op mijn weg van huis naar het station tegenkwam.

Er wordt hier een vrij monstrueus gebouwencomplex neergepoot. Toen ik de eerste foto's/plannen zag van Post X, vielen me de talrijke groene zones op. De realiteit (geld) beslissen anders. Ik zag dit type architectuur al eerder in het Oostblok.

Ik zie de vrolijke gezichten van wandelaars en fietsers die boven het stilstaande verkeer naar huis gaan.

Met mijn drone vlieg ik naar 1750.

Ik zie en hoorde net veldleeuwerikjes. Het is ijskoud, maar wat dappere futen rusten op het open water tussen het ijs.

2027

Het is 7 december 2027 om 9.00. Ik sta op het stationsplein.

Het is hier gezellig druk. Mensen komen uit het station en lopen naar hun kantoorgebouw zonder een straat te moeten oversteken. Het stationsplein strekt zich uit tot aan de Post X-site. Hooggehakte vrouwen schrijden elegant voort. Ze blijven niet steken in de oneffen verharding. Hun trolleys volgen ook vlotjes. De ouderen onder ons schuifelen dan weer vlotjes achter hun rollator aan.

Ik zie hogere gebouwen (o.a. op het stationsplein), waar er gewoond, gewerkt, vergaderd, 'gecongreest' wordt. Het lijkt op een meeting(point) uit Parijs of Amsterdam met groendaken en daktuinen. Ik bezoek een daktuin en zie een groene ader kronkelen waar ooit die lelijke ring lag. Ik zie beneden kinderen spelen op aantrekkelijke speeltuigen, terwijl ze wachten om de lightrail te nemen. Ze gaan met hun ouders naar een vergadermoment van de burgercoöperatie die het beheer van de nieuw gecreëerde ruimte op de ring ter harte neemt (ook kinderen krijgen inspraak).

In 2017 was het hier ongezellig, lelijk en oorverdovend druk. Je verloor een dag van je leven als je hier de Singel moest oversteken door de slechte luchtkwaliteit.

2045

Het valt op hoe rustig het hier is. De ring is overkapt en er rijden fluistertreinen.

Er is geen gat in de ring, want het ADR-transport is verboden.

De fietsostrade ligt aan de andere kant van de spoorweg.

De toegang naar het station is er nog altijd.

Er zijn bijna geen auto's meer.

Woonerf. Kinderen spelen terug op straat.

Er zijn verschillende tunnels doorheen de berm zodat de wijk verbonden is met het Brialmontpark.

2045

Het is 7 december 2045 om 15.00. Ik sta aan het stationsplein.

Het is hier aangenaam. Er zijn fruitbomen op het plein. Mensen blijven staan of zitten. Ze doen hun rolschaatsen aan om naar huis te gaan.

Er wordt hier aan autodelen gedaan. Mensen doen boodschappen of halen hun Amazonpakketje op. De fietstaxi brengt mensen van het station naar het volgende openbaarvervoersknooppunt.

Ik zie kleine kraampjes voor de verkoop van lokale producten, bv. eieren van de kippen die op de heuvel zitten (verderop). De vloerbedekking zorgt ervoor dat kinderen spelen en springen van en naar de gekleurde vakken. Slechtzienden oriënteren zich aan de hand van de contrasten.

In 2017 was het druk met alle bussen die toekomen en gaan.

2045

Het is 7 december 2045 om 15.00. Ik sta aan Berchem station te wachten op de tram naar het Zuid. Hij komt zo meteen. Jammer, want ik wilde nog in het bos wandelen.

Het is hier gezellig. Je kan er winkelen en lunchen met een vriendin. Om 16.00 ga ik de kinderen ophalen.

Er wordt hier druk afgesproken en er is veel animo. Er zijn regelmatig spontane optredens: muzikanten, circusartiesten, speakers corner...

Ik zie winkels, cafés, restaurants, optredens.

In 2017 was het er grijs, winderig en onoverzichtelijk voor fietsers en voetgangers.

2045

Het is 7 december 2045 om 15.00. Ik sta op de oude parking van Berchem station. Van hieruit vertrekken er snelle intercity-aansluitingen. Deze sluiten aan op een uitgebreid metronetwerk. Bovengronds heb je alleen voetgangers en fietsers.

Het station wordt omringd door hoge woontorens (kazernes) die voornamelijk slaapgelegenheid bieden aan de inwoners van de stad.

Dichtbij is er een park met biertuinen en speeltuinen, waar de inboorlingen kunnen vertoeven bij mooi weer.

De stad is volledig autovrij. Er zijn nog weinig mensen die werken.

Verder zijn er voorzieningen van algemeen nut: winkels, restaurants...

6: Woon- en sportpark Nieuw
Zurenborg - Luisbekelaar

2045

Het is 7 december 2045 om 15.00. We staan voor het gemeenschapshuis om onze mening te gaan delen via het inspraakplatform.

Via schermen kunnen we extra achtergrondinformatie of meer geactualiseerde details tot ons nemen. We stellen hier onze vragen rechtstreeks aan de politici via een virtueel platform.

In 2017 gingen we één keer om de, ongeveer, vier jaar onze stem uitbrengen.

2045

Het is 7 december 2045 om 15.00. Ik sta aan het nieuw station Zuidoost.

Het is hier heel druk, maar geruisloos, dankzij treinen met rubberen banden.

Er wordt hier veel gesport en er is ook veel woon-werkverkeer.

Ik zie veel groen en sportvelden.

In 2017 was het hier stil, maar veel lawaai van het goederenspoor.

Met mijn drone vlieg ik naar 'den buiten'.

Ik zie natuur.

2045

Het is hier nu een hogeschool en academie, een centrum voor creativiteit, vlakbij het station en hotels. Het is bereikbaar voor iedereen met openbaar vervoer van op lange afstand (treinverkeer is enorm toegenomen).

2045

De halte Berchem wordt afgeroepen. De twee kinderen springen inde bakfiets. De motor slaat zoemend aan en we rijden van de trein. Van ver ruiken we de geur van verse munt, koffie, warme wafels en bloemen. De kindjes eten nog elk een wafel en een stuk fruit en we brengen hen om te spelen naar de kidshub. Wij laten de fiets en kindjes achter aan het oplaadpunt en stappen over op de lightrail richting ons werk.

2045

Het is 7 december 2045 om 15.00. Ik sta op de boerderij aan Nieuw Zurenborg.

Het is hier druk met sport- en stadslandbouwactiviteiten. De geluiden zijn van mensen, vogels en een markt voor lokale producten.

In 2017 was het lelijk, lawaaierig en ongezond (onbewoonbaar).

Er wordt hier

- Gewerkt aan lokale voedselproductie
- Voedsel verhandeld op de markt

Ik zie

- Kleinschalige distributie naar de rest van de stad (fietskoerier, voedsellevering)
- Kruidenkwekerij en soep uit Borsbeek
- Een moderne dorpswijk

Met mijn drone vlieg ik naar Park Spoor Oost.

Ik zie de Ronde van Vlaanderen passeren.

2045

Antwerpen Oost is een moderne mobiliteitshub geworden waar veel inwoners van Borgerhout en (Nieuw) Zurenborg hun lightrail nemen richting hun werk of verdere verbinding. De schitterende architectuur van het stationsgebouw (NDVR bv.?) is zowel materieel als visueel ingebed in de groene corridor richting Draakplaats en de gemengde woonwijk Nieuw Zurenborg.

Maar station Oost is meer dan een overstapplaats! Je vindt er biologische restaurantjes met groenten uit de nabije volkstuintjes, een gloednieuwe ervaringsgerichte school die is ingericht in de oude gasfabriek en als je wil, kan je een bootje huren om te varen op de, opnieuw opgelegde, Herentalse vaart.

2045

Nieuw Zurenborg lijkt op Freiburg im Breisgau (DE). Het is ecologisch, duurzaam, zonder hoogbouw (max. 5 à 6 bouwlagen).

Er is een gemeenschappelijke groene ruimte met cohousing en hangoverwoningen voor een divers publiek, betaalbaar en voor verschillende generaties en arm en rijk. Iedereen zorgt er voor elkaar.

De overheid heeft een rem gezet op de hoogte van huur- en aankoopwoningen en haar visie op ruimtelijke ordening en inplanning aangepast.

Het is een bruisende wijk. Wonen en werken (kleinschalig) zijn met elkaar verweven. De trein stopt regelmatig, stipt en op tijd, in station Oost met goede toegankelijkheid voor mindervaliden en fietsers op de trein.

2045

Het is 7 december 2045 om 15.00. Ik sta op de spoorwegberm tussen Berchem station en Dam station.

Er wordt hier gewandeld langs een wandelpad dat van Berchem station tot de Dam loopt. Hierdoor kunnen nieuwe commerciële en recreatieve activiteiten op de spoorberm en langs de spoorberm ontstaan. Het wandelpad vormt een verbinding langs Park Spoor Oost en Park Spoor Noord.

Ik zie een moeder met buggy, joggend langs de centers, een ijsjesventer en een bloemenkraam wachten op vrolijke klanten. Kinderen staan te bikkelen en een zondagsschilder stelt zijn ezel op om de scene te vatten. En ze leefden nog lang en gelukkig.

In 2017 was het station hier afgeschaft.

2045

Het is hier fijn. Je kan sporten en plantjes telen. Er is een grote klimmuur en verticaal groen.

Er wordt hier gewerkt aan bonsaiboompjes, die worden verpot en gesnoeid volgens de kunst aan de publieke 'tuinwerkbanken'.

Ik zie een mooie serre met verschillende verdiepingen.

In 2017 was het heel lelijk en saai.

